

Μυροβλύζουν τα λείψανα του Αγίου Πέτρου, πολιούχου Άργους

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αργολίδος

Ένα θαυμαστό γεγονός έκανε την εμφάνιση του στο χώρο της εκκλησίας του Καθεδρικού Ιερού ναού του Αγίου Πέτρου, πολιούχου της πόλης του Άργους. Εδώ και αρκετές ημέρες, όπως διαπίστωσε ο εφημέριος του ναού του Αγίου Πέτρου, επισκόπου Αργολίδας, τα Ιερά λείψανα που βρίσκονται τοποθετημένα σε ειδική λάρνακα στο κέντρο του ναού μυροβλύζουν αδιάλειπτα καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας. Μάλιστα, το θαυμαστό αυτό φαινόμενο έγινε αντιληπτό και από τους προσκυνητές. Για το συμβάν ενημερώθηκε κι ο τοπικός Μητροπολίτης Αργολίδας Νεκτάριος, που διαπίστωσε ιδίοις όμμασι ότι όντως τα Ιερά λείψανα του Αγίου μυροβλύζουν πολύ έντονα. Ο ίδιος ο Μητροπολίτης εξέδωσε και ανακοίνωση προς τους πιστούς.

- Του Ευάγγελου Μπουγιώτη

Να λοιπόν που μπορεί να συμβεί και σήμερα αυτά που διαβάζουμε στα παλαιά συναξάρια των αγίων! Να ευωδιάζουν... χωρίς ανθρώπινη βοήθεια (!) νεκρά από αιώνων γυμνά οστά! Άνθρωπος που η βιολογική του ζωή έληξε το 10ο αιώνα... άρχισε να μιλάει τον 21ο αιώνα. Να μιλάει χωρίς λόγια. Ο επίσκοπός μας Άγιος Πέτρος προφανέστατα θέλει κάτι να μας πει! Δεν θέλει να μας πει πόσα και τι μπορεί να κάνει ο κοινός μας πατέρας Ιησούς Χριστός. Όχι. Ο Θεός μας χάρισε κοινό νου και θέλει να τον χρησιμοποιούμε, όταν σκεφτόμαστε τα θαύματα! Η ευωδία των λειψάνων του πατέρα μας Αγίου Πέτρου επισκόπου Άργους είναι φανέρωση «τῆς ἐν τῷ σώματι παρεδρευούσης χάριτος», όπως γράφει ο άγιος Βασίλειος. Φανέρωση δηλαδή της χάριτος του Θεού που «κατοικεί» στα λείψανα του αγίου. Αυτήν άλλωστε (την Χάρη του Θεού) τιμάμε προσκυνώντας τα λείψανα, όχι ανθρώπινα υπόλοιπα. Δεν είμαστε ειδωλολάτρες! Για κανένα λόγο.

Γιατί μιλάει τώρα με την ευωδία ο άγιος Πέτρος; Προφανώς, γιατί το χρειαζόμαστε. Ίσως γιατί η πίστη μας είναι αναιμική και χρειάζεται... αιμοδοσία ενισχυτική! Ίσως γιατί περίσσεψε στη ζωή μας η δυσσομία της αδικίας, της αδιαφορίας, και εκθηριώθηκε ο εγωϊσμός και έμεινε μόνη παρηγοριά η γαλήνη της ψυχικής ευωδίας. Ίσως γιατί φύγαμε από την Εκκλησία (δεν εννοώ τον ναό) και μ' αυτή τη λεπτή και ευγενική «χειρονομία» θέλει να μας ξανακαλέσει!

Εμείς μπροστά στο γεγονός πρέπει να είμαστε ευλαβείς και συγχρόνως ευφυείς.

Ούτε ο Χριστός, ούτε ο άγιος Πέτρος μας, θέλουν να έχουμε επινοήσει την πίστη μας, για να καλύψουμε την αδυναμία μας. Το θαύμα θέλει μια πίστη ρίσκο. Όχι μια πίστη επιβολή. Θέλει ευγένεια και ελευθερία. Όχι αναγκαστική διαδρομή. Αυτό

κάνει ο άγιος Πέτρος. Σκορπίζει την ευωδία της ποιότητας που αν δεν έχουμε την υπομονή να την «αφουγκραστούμε», θα σκορπίσει στην ατμόσφαιρα και θα χαθεί για μας. Ας μην αφήσουμε να μας συμβεί κάτι τέτοιο.

Ας απευθύνουμε, σ' αυτές τις δύσκολες μέρες στο Χριστό (μέσω του πατέρα μας

ο π. Ιωήλ

«Κύριε Ιησού, γνωρίζεις πολύ καλά πόσο μεγάλη είναι στην εποχή που ζούμε η ανάγκη του βλέμματός Σου, της φωνής Σου. Γνωρίζεις ότι ένα μόνο βλέμμα Σου μπορεί ν' αναστατώσει τις ψυχές μας και η φωνή Σου μπορεί να μας βγάλει από την ακαθαρσία της ζωής μας! Το γνωρίζεις καλύτερα από εμάς, ότι η παρουσία Σου είναι απαραίτητη στη γενιά αυτή, που δεν γνωρίζει την αγάπη Σου, το λόγο Σου. Σε παρακαλούμε όχι για να δούμε το πρόσωπό Σου, όπως το είδαν οι Γαλιλαίοι, ούτε για να χαρούμε την χαρά των ματιών Σου, ούτε με τον τρελό εγωισμό να σε νικήσουμε με την παράκλησή μας. Δεν ζητάμε να σε δούμε με τη δόξα της δεύτερης φανέρωσής Σου, ν' ακούσουμε τις σάλπιγγες των αγγέλων κι όλη την άλλη λειτουργία της τελευταίας ημέρας του κόσμου, της Δευτέρας Παρουσίας Σου, ούτε ζητάμε την λάμψη του προσώπου την ώρα της

μεταμόρφωσής Σου -το ξέρεις, είμαστε τόσο μικροί για να έχουμε μια τέτοια απαίτηση. Εσένα θέλουμε πάνω απ' όλα γυμνό από τα μεγαλεία Σου αυτά, μόνο Εσένα θέλουμε, όχι τη μορφή Σου -δεν είμαστε άξιοι- αλλά το πληγωμένο σώμα με το ένδυμα του κηπουρού, όπως Σε είδε η Μαρία, του οδοιπόρου, όπως σε είδαν ο Λουκάς και ο Κλεόπας, του ψαρά, επαίτη, όπως σε είδαν οι επτά ψαράδες απόστολοι. Θέλουμε να μας δουν τα μάτια Σου εκείνα που διαπερνούν την σάρκα μας, ν' ακούσουμε τα λόγια Σου εκείνα που θεραπεύουν την πληγωμένη μας ψυχή – αυτά τα μάτια που ματώνουν την ψυχή σαν πέφτουν πάνω της, αυτά τα λόγια που της μιλούν με τόση τρυφερότητα! Θέλουμε ν' ακούσουμε την φωνή Σου που ταράσσει τους δαίμονες και μαγεύει τα παιδιά!

Αυτό το εσωτερικό θαύμα θέλουμε, όχι τ' άλλα τα εξωτερικά...»

Με αγάπη κι ευχές για ευήκοον ους και οξυτάτη όσφρηση

Ο Άγιος Πέτρος ο θαυματουργός (852 - 922 μ.Χ)

Γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη από εύπορη οικογένεια, η οποία διακρινόταν για την ευσέβεια και φιλανθρωπία της. Ελεούσαν τους πτωχούς και δέχονταν στο τραπέζι τους πεινασμένους. Τα παιδιά της οικογένειας, τέσσερα αγόρια και ένα κορίτσι, μεγάλωσαν με το λόγο του Ευαγγελίου και έγιναν καλοί χριστιανοί. Αξίζει να μνημονεύσουμε το γεγονός ότι και οι πέντε ασπάστηκαν το μοναστικό βίο, καθώς επίσης και οι ίδιοι οι γονείς τους.

Ο Άγιος Πέτρος είχε αδαμάντινο χαρακτήρα και διακρινόταν για τη μόρφωση και την ευγλωττία του, καθώς και για τα φιλόπρωπα αισθήματά του. Γι' αυτό, ο τότε

πατριάρχης Νικόλαος Μυστικός, εκτιμώντας τα προσόντα και την αρετή του μοναχού Πέτρου, θέλησε να τον χειροτονήσει επίσκοπο Κορίνθου.

Ο Πέτρος από ταπεινότητα αρνήθηκε και ο θρόνος δόθηκε στον αδελφό του Παύλο. Μόνασε στην επαρχία του αδελφού του, και όταν χήρεψε ο επισκοπικός θρόνος Άργους, οι Αργείοι τον θερμοπαρακάλεσαν και μπροστά στη επιμονή τους ο Πέτρος υποχώρησε και δέχτηκε να υπηρετήσει τον επισκοπικό θρόνο. Έκτοτε αφοσιώθηκε στο λειτούργημά του και τίμησε τον επισκοπικό θρόνο ποδειγματικά. Η ποιμαντορία του ήταν πλήρης αγαθοεργιών και χριστιανικών πράξεων.

Το 920 μ.χ. μετέβη στην Κωνσταντινούπολη, για να λάβει μέρος σε σύνοδο που είχε συγκαλέσει ο Νικόλαος Μυστικός επί αυτοκράτορος Κωνσταντίνου Πορφυρογεννήτου.

Ο βιογράφος του Αγίου μας πληροφορεί ότι όσο ποιμάνει στο Άργος, έκανε διάφορα θαύματα – διάσωση του λαού από λιμό, λύτρωση αιχμαλώτων από τους πειρατές, διάσωση κόρης διωκόμενης από κάποιο στρατηγό, θεραπεία δαιμονιζόμενης γυναίκας κ.α. – και γι' αυτό έλαβε την προσωνυμία του θαυματουργού.

Κοιμήθηκε στο Άργος 70 ετών και τάφηκε στο Ιερό Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου. Όμως, ο Λατίνος Επίσκοπος Σιγούντο Νάνι πήρε το ιερό λείψανο του Αγίου στις 21 Ιανουαρίου του 1421 και το μετέφερε αρχικά στο Ναύπλιο και αργότερα στο εξωτερικό.

Η μνήμη του Αγίου γιορτάζεται κάθε χρόνο στις 3 Μαΐου με ιδιαίτερη λαμπρότητα.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αργολίδος κ.κ.Ιάκωβος, από το 1985, όταν ανέλαβε τα επισκοπικά του καθήκοντα, έθεσε ως πρωταρχικό του μέλημα την εκπλήρωση του πόθου και των προσπαθειών όλων των προκατόχων του, να επανέλθουν δηλαδή εις την πόλη του Άργους τα σεπτά Λείψανα του Αγίου Πέτρου. Ο Θεός ευλόγησε τις συνεχείς προσπάθειες του Σεβασμιωτάτου και με την συνδρομή ειδικών επιστημόνων τα Ιερά Λείψανα περί τον μήνα Αύγουστο του 2008 εντοπίστηκαν εις την Ρωμαιοκαθολική Μονή της Αγίας Μαρίας της Μαγδαληνής, εις την Ρώμη.

Με την αρωγή του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, δωρίζονται από την Ρωμαιοκαθολική Μονή στον Μητροπολίτη Αργολίδος και έτσι εξασφαλίζεται η επιστροφή των Ιερών Λειψάνων από την Ρώμη εις το Άργος. Πράγματι, το Σάββατο 19 Ιανουαρίου 2008 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αργολίδος με μια μικρή συνοδεία υποδέχεται τα Ιερά Λείψανα στα όρια του νομού Αργολίδος και περί ώρα 4 ηναπογευματινήν, το Άργος μέσα σε κλίμα βαθυτά της συγκινήσεως και εκκλησιαστικής κατανύξεως υποδέχεται μετά από έξι περίπου αιώνες την σεπτή σορό του επισκόπου Άργους Αγίου Πέτρου εις την είσοδο της

πόλεως έξω από το Ναό του Αγίου Νικολάου. Μετά από μια σύντομη δέηση οι Μητροπολίτες Σπάρτης, Μαντινείας, Άρτης, Αυλώνος, Μεσογαίας, Κορίνθου και Αργολίδος μαζί με τον Ιερό Κλήρο, τους εκπροσώπους των Αρχών και τον πιστό λαό της Αργολίδος λιτανεύουν εν μέσω ιερού ενθουσιασμού τα Τίμια Λείψανα εις την οδό Κορίνθου και φτάνουν εις την πλατεία του Αγίου Πέτρου όπου έχει ετοιμασθεί μεγάλη εξέδρα, εις την οποία ανέρχεται η Λειψανοθήκη και οι επίσημοι και εκφωνούνται πανηγυρικοί λόγοι από τον Δήμαρχο Άργους, από τον Προϊστάμενο του Ναού του Αγίου Πέτρου, από την εκ Ρώμης Ρωμαιοκαθολική αντιπροσωπεία και βέβαια από τον Μητροπολίτη Αργολίδος κ.κ. Ιάκωβο.